

ňader. Motorkářské boty jen dotvářely celkový obrázek, o němž byla Beth přesvědčena, že by její babičce způsobil srdeční slabost.

Sam byla o pár let mladší než ona. Bylo jí devatenáct a měla štíhlou a pevnou postavu, na rozdíl od Beth, která byla malá a zavalitá. Beth sice neměla nadváhu, ale při výšce metr padesát vypadala silnější, bez ohledu na to, jak moc nebo málo jedla. Jako by se na ni nabalilo každé deko. Naštěstí měla díky své práci dost pohybu, takže doopravdy tlustá nebyla. Když partička vešla do obchodu, Beth opatrně vyjela z parkoviště. Dělal si o tu mladou dívku starosti, ačkoli Sam dobře znala a věděla, že by něco takového neocenila. A stejně tak dobře věděla, že by si paní Langleyová dělala starosti, kdyby věděla, s kým se její vnučka stýká, a Samin otec by vyloženě zuřil.

---

Vincent Bedford byl ředitelem místní banky. Byl odměřený a arogantní, okouzující chování si schovával výhradně pro treepointskou smetánku. Beth s ním mluvila, když ji paní Langleyová – jeho tchyně – překvapila požadavkem, aby se jí starala o finance. Její zeť bez váhání souhlasil. Vincenta Bedforda skromný majetek jeho tchyně vůbec nezajímal; místo toho se věnoval lezení do zadků všech bohatých vdov v Treepointu. Beth zabočila do malé uličky, vedoucí k domu paní Langleyové, aby jí dovezla tu trošku potravin, co si objednala. Předem si už plánovala další úkol, který na ni čeká, a doufala, že se jí podaří dostat domů před setměním.

Vidělas to?“ zeptal se Razer dívky, která se tiskla k jeho boku.

„Copak to šlo přehlídnout? Bála se tak, že strachy skočila do auta. Vsadím se, že se přitom počurala.“

Razer se rozesmál a ostatní, co byli poblíž, se k němu přidali, protože i oni viděli, jak ta malá, hezká blondýnka pospíchala k vozu.

Uvnitř obchodu se rozdělili a začali shánět zásoby na svou nadcházející výpravu. Obrovské množství masa, hranolků a piva naplnilo až k prasknutí tři nákupní vozíky.

„Jak to všechno dostaneme zpátky do domu?“ zeptala se Sam Razera, když vytáhl štos bankovek, aby u pokladny zaplatit pořádně mastný účet.

„Možná bychom mohli najmout tu malou vystrašenou myšku, co se stará o tvoji babičku, aby nám je dovezla,“ zavtipkoval.

„Nedělej si srandu. Vsadím se, že hned běžela za babičkou, aby mě napráskala. Je to vlezlá potvora.“

Train k ní zezadu přistoupil, přešel jí rukou po zadku a přitáhl si ji ke svému vystrčenému rozkroku. Zírajících zákazníků ani prodavačky, kteří zjevně nebyli zvyklí na tak otevřeně sexuální chování na veřejnosti, si vůbec nevšímal.

„A co jí asi tak řekne, Sam? Že s někým z nás šukáš? Toho se bojíš? Vždyť to není pravda.“ Uškábl se a přitáhl si ji ještě blíž.

„Klid, Sam, tu starou bábu by ani ve snu nenapadlo, že šukáš se všemi,“ zamumlala posměšně Evie, odstrčila ji stranou jedním z napěchovaných nákupních vozíků a přesunula se ke dveřím. „Naložte to do mého auta,“ zaúkolovala motorkáře a ignorovala naštvaný pohled, který na ni Samantha vrhla.